

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

D. Brunonis protopatriarchæ Carthusianorum vitam, præconiumq[ue]
paucis perstringe[n]tes, hymni ad horas Canonicas, septem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Ergo tuis suffragijs
 Nobis asta & succursum
 Fer in diuinis laudibus
 Vt mens sustollatur sursum
 Cum iubilosis plausibus.
 Sensus preme leoninos,
 Nos mites fac & humiles,
 Motusq; adulterinos
 Rogamus vt subtrahas.
 Prece tua & appare
 Angelicis cum cetibus,
 Dum astamus sacræ aræ
 Corda rigentur stertibus.
 Ne, quod absit, sacra mensa
 Nobis sit in laqueum
 Amore fides sit accensa
 In quodcunq; obstaculum.
 Eia gemma monachorum
 Sancte pater Hieronyme,
 Consolatorq; mœstorum
 Præsenta te vitronee
 Nobis in extremo luctu
 Fac Christum exorabilem,
 Tuo cernere conductu
 Terram desiderabilem, Amen.

*De eiusdem D. Hieronymi preconiò &
 laboribus pro Ecclesia Catholica exantlatis,*

Hymnus XLIX.

Salue pater gloriosè,
 Atque multum virtuosè,
 Amante Hieronyme.
 Tua vita & doctrina,
 Multos traxit ad diuina,
 Vt liquet clarissime,
 Qui amore crucifixi,
 Corpus nimis affixisti,
 Virtutum operibus.
 Die noctu non cessasti,
 Sed abundè laborasti
 Pro Christi fidelibus.
 Donec ipse te vocaret,
 Et perfectè adornaret
 Diuinis muneribus
 Vbi mundi creatorem,
 Semper laudas per amorem

Cum supernis ciuibus,
 Per te ergo dirigamur,
 Et amore impleamur
 Abluti criminibus.
 Vt te duce veniamus,
 Et vt semper gaudeamus,
 In diuinis laudibus, Amen.

*D. Brunonis protopatriarcha Carthusia-
 norum vitam, preconiung, paucis perstrin-
 gens, sub nota, Iesu corona virginum, con-
 tinendi hymni septem ad horas canonicas
 septem,*

*Ad Matutinas,
 Hymnus L.*

Exulcet cor ex intimis
 Laudem Brunonis concinat,
 Quem Deus ab infimis
 Supra æthera collocat.
 Hunc inclita Germania
 Vt iubar solis protulit,
 Quod nobili Colonia
 Luce clara emicuit.
 Sed & apud Parthios
 Scientia imbutus est:
 Vbi cunctos egregios
 Doctores supergressus est.
 Erat nam arca mystica,
 In se diuersa continens,
 Diuina philosophia
 Disertè omnes instruens.
 Paulinas in epistolas
 Præclara commentaria,
 Psalmorum quoque glossulas
 Edidit cum industria.
 Trino tonanti gloria
 Sit, qui Brunonem inclitum
 Posita carnis sarcina
 Prouexit ad empirium, Amen.

Ad Primam.

Hymnus LI.

Probitatis simulachrum
 Hic fuisse dinoscitur,
 Virtutisq; spectaculum,
 Quare verè recolitur.

Clamabat quam honorificè
 Doctor magnus è feretro:
 Damnatuſ ſum æquiſimè
 Iuſto Dei iudicio.
 Fiebat plebs attonita,
 Simul ac Bruno nobilis,
 Qui taſtus pœnitentia,
 Seceſſit cum ſex ſocijs.
 Confortabatur gradiens
 Voce ſic eremicolæ:
 En elongauit fugiens,
 Manſi in ſolitudine.
 Paſſeram Carthuſiacam
 Athleta fortis adiit.
 Verùm mundanam gloriam
 Prius ex corde reſpuit.
 Trino tonanti &c.

Ad Tertiam.

Hymnus LII.

Septem ſtellis ductricibus,
 Quas præful Hugo viderat,
 Præſagio in montibus
 Bruno cum ſuis properat.
 Hic quam ſuauiſ Dominus,
 Quam dulcis pœnitentia,
 Pater iſte piſſimus
 Nouit experientia.
 Hunc patrem ac ſex ſocios
 Mariz ſancta otia,
 Per exceſſus theoreticos
 Traxere ad ſublimia.
 Ordinarunt hi regulam
 Magnæ tam arctitudinis,
 Diſcretam ac præcipuam
 Præ multis mundi regulis.
 Bruno datus magnificus
 Carthuſianis ſignifer,
 Patriarcha mirificus
 His præfuit ſalubriter.
 Trino tonanti &c.

Ad Sextam.

Hymnus LIII.

Architectus induſtrius
 Domum bene ædificat,
 Quam prudens & iuſtiſſimus

Supra Chriſtum conſolidat.
 Cauernam petræ poſuit
 Nidulum Ieſu vulnera,
 In his totum ſe abdedit,
 Vt in arce tutiſſima.
 Oliua vt fructifera
 In domo Dei pullulat,
 Vnguenta ſalutifera
 Fiebant quod hinc ſtillulat.
 Romana ſpæta curia
 Reſiſtis & honoribus,
 Secedens in Calabria
 Sacriſ pollebat moribus.
 Ducis canes venatici
 Dum hæſere veſtigio,
 Monſtrant quod patris incliti,
 Secreta foret manſio.
 Trino tonanti &c.

Ad Nonam.

Hymnus LIV.

Hinc ducem ab inſidijs
 Mortalibus eripuit,
 Cum quibus in periculis
 Foret per viſum docuit.
 Ab hoc turris conſtruitur
 Carthuſiana alia,
 Donarijs inſtruitur,
 Ducis munificentia.
 Hic degens pater miſſitat
 Scripta primos ad filios,
 Quos pie per hæc incitat
 Ad affectus mirificos.
 Pater Bruno dulciſſimus
 Carthuſiani ordinis
 Doctor luculentiffimus,
 Diſcretus, magni nominis,
 Is ſuaui eloquio
 Cauſa ſalutis exitit
 Multis, quorum conſortio
 Meritum ſibi addidit.
 Trino tonanti &c.

Ad Veſperas.

Hymnus LV.

Egit de Euchariftia
 Sermonem fideliffimum,

Quano

Quam mente purgatissima
 Desumpfit in viaticum.
 Demum Bruno sanctissimus,
 Soluto mortis debito,
 Tendit velut dignissimus
 Ad caelum grandi merito.

Efficax testimoniū
 Dedere eius plurimi
 Probitatis, post obitum
 Formam scribentes rotuli.
 Quo sepulchro, miracula
 Docent ac fons qui oritur,
 Quod Bruno hic in patria
 Perenni fonte pascitur.

Eia pater dulcissime,
 Spes suspirantis animæ,
 Vt viuamus rectissime,
 Normam virtutis imbue.
 Trino tonanti &c.

Ad Completorium.

Hymnus LVI.

O Pastor pio oculo
 Gregem tuum considera,
 Renunciantem seculo,

Tesq; sequentem adiuua.
 Doce tuos clientulos
 Religionis tramitem,
 Spirituq; fac feruidos,
 Vt bene feruent Ordinem.

Tua sancta vestigia,
 Ac calles penitentia,
 Virtutum bona studia
 Da sectari continuè.

Vt quando Iudex omnium
 Venturus est in nubibus
 Iudicare hoc sæculum
 Collocemur cum ouibus.

Ac si post has miseria,
 Vt sequaces legitimos
 Supra sedes sydereas
 Prouehas tibi deditos.

Trino tonanti gloria
 Sit, qui Brunonem inclysum,
 Posita carnis sarcina,
 Prouexit ad empyreum, Amen.

Diui Hugonis Carthusiani, Episcopi Lincolniensis laudes summatim explicans, sub nota: Exulter Coelum laudibus; vel Iesu Corona Virginum,

Hymnus LVII.

Exulter nunc deuotio,
 Sanctorum chorus iubilet
 Eremitiq; religio

• Hugo tibi tripudiet.
 Tu mundum puer respuit,
 Tu feruens Christum diligis,
 Carthusiam te recipis,

• Sacri decus es Ordinis
 Tu sacerdotum gloria,
 Tu Monachorum claritas,
 Tegens elegit Anglica,
 Vt Præsul salues animas.

Tu regibus victoria,
 Tyrannis eras malleus.
 Nam tristium miseria
 Cor tuum torfit funditus.

Te castitas gloria
 Pudicum cingit virginem,
 Te Præsulum aureola
 Doctorem ornat vigilem.

Te chorus tenet Martyrum,
 Qui nudis stas sub ensibus,
 Dum minas rides hostium,
 Opponens te crudelibus.

Sic execraris munera,
 Quo Christo mundus viuere,
 Regum spernens conuiuia
 Vt sepelires pauperes.

O pater beatissime
 A Christo nobis impetra,
 Vt semper deuotissime,
 Eius viuamus gratia, Amen.

*De Eodem alius sub nota. A Solis ortus;
 aut, Audi benignè Conditor.*

Hymnus LVIII.

Iesu Rex clementissime,
 Quod innocenter viuere
 Hugonis das sanctissime,
 Te laudo tesq; prædico.